

VAN 'E OEDDEM PEIRDE MEESTER

②

ode an Dr. Plaekvoet.

Ik zie hem-nog passeren,
 Bie 't vaollen van den kuend
 Up zien oedde karrewielen
 In d' Lucht van zien arbeure-Lampe:
 Stake-stief te stampen
 in zien zwāort-besmochte getten
 en met 'e God-vergeten Scheure
 Deur de sleppen, van zien groen-geschoten frak!
 Precies, 'e haolven generaal,
 'e pommelē van stroent-en-sleek
 Maar met 'e woenderlyken kiek:
 Up 't froent van groot-en-kleene Beesten!
 'e personage, zoender-veel Blayaxi,
 Deur droenken van 'e ferme zwiene-reuke
 in zien Bemocheld-beigen Baai:
 met biekans goender Knoppen:
 Boven-up z'n paonen Broek
 Vergoenken, in zien roest-Beschiten Botten!
 Geriengeld lik 'e osse-fier:
 Gebriid up 't toptje van z'n neuge:
 om 't Hol-en't gat te ziene...
 Van 'e joenge-veje, of van 'e vulle zeuge
 Boordewul patiensie, begaon met zorg-en-minne:
 Klooaf het de Boerinne woos: bevlamd
 in 't schimmerlucht van Heure Keirje,
 up d' oedderwetsche Schouwe
 Bie 't blauwe beeld van Onje-Lieve-trouwe:
 Toet-dat Heure beesje kwam....!

VAN E OEDDEN PEIRDE MEESTER

ODE AN DR. PLAETEVOET

Omtaling door Herman Osaer

Ik zie hem nog passeren,
bij het vallen van den avond,
op zijn oude karrewielen,
in het licht van zijn carbeure lamp¹:
kaarsrecht te stampen,
in zijn zwaar bezoedelde getten²
en met een godvergeten scheur
door de sleppen³ van zijn groenversleten frak⁴,
net een halve generaal,
een appelschimmel⁵ van stront en slijk,
maar met een wonderlijk kijk
op het front van grote en kleine beesten:
een personage zonder veel pretentie,
doordrongen van een ferme varkensgeur
in zijn vervuilde beige trui
bijna zonder knopen,

boven op zijn fluwelen broek verzonken,
in zijn roestkleurige door stront bescheten botten.

Geringd lijk een ossedier,
met zijn bril op het topje van zijn neus,
om het hol en gat te zien
van een jonge vaars of van een volle zeug.

Boordevol geduld, begaan (volop bezig) met zorg en liefde,

alsof het de boerin was:
in de vlam van het schemerlicht van de kaars
op de ouderwetse schouw
bij het blauw beeld van Onze Lieve Vrouw,
totdat haar beestje kwam

Naschrift

Dr. C. Plaetevoet studeerde in 1906 af in Kuregem (aan de enige Belgische veeartsenijschool van toen: in die tijd Ecole Vétérinaire). Ondanks de naam 'school' werd de instelling als universitair aangezien, net zoals de Ecoles Spéciales van de burgerlijke ingenieurs en de hogere landbouwscholen.

Plaetevoet vestigde zich in Roesbrugge aan de IJzer bij de Franse grens. Hij bleef ingeschreven als veearts, houder van een geneesmiddelendepot, tot in 1961. Hij moet toen minstens tachtig geweest zijn: echt 'é oedden peirde meester'.

Het gedichtje is van de hand van de toenmalige dienstdoende pastoor van Roesbrugge, pater Declercq, gewezen missionaris. Die schreef 'westhoekpoesie' en andere literatuur onder het pseudoniem 'Djoos Uytendaele'.

(met dank aan Dr. Herman Osaer)

Noten

1. chemische stof waarbij wat water werd bijgevoegd en zo constant licht gaf
2. Fr. guêtres: beenkappen
3. Panden
4. overjas
5. paard